

Soția

Samoila

Soția nu contenește
Să-și fie sieși
O vasală,
Somnul nu-i priește,
Lenea...
Ce-i aia?
Nu-i cade-n poală!
E plină de furie
Când simte
O surată
C-ar vrea să-i fure
Iubirea ei
Curată.
E,
Dacă vrea,
Gingașă
Și plină de iubire,
Dar să n-o calci
Pe bățatură
Că-și iese
Repede
Din fire.
Nu mai spun
De gelozie,
Care merge
Până la ură,
Așa că,
Fii atent!
Adio aventură!
Altfel,
E plină de voluptate,
În toate se implică,
La unii
Dă dreptate,
În alții
Bagă frică,
Iar când găsește-o clipă
Și pentru ea,
Își aranjează-n pripă
Ținuta ei
Obişnuită.
Și dacă este gata,
Cu firea potolită,

Se-aruncă iarăși fata
În munca înzecită.
Și până nu-și
Consumă
Ce are ea
De consumat,
Nu are liniște
O clipă,
Arde neîncetat!